

Motion till riksdagen 2011/12:N299

av **Andreas Norlén m.fl. (M)**

Åtgärder för att värna patent

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förbättrad rådgivning till forskare och uppfinnare i patentfrågor.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en genomgång av i vilken omfattning som svenska patent blir föremål för intrång i andra länder samt vissa närliggande frågor.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ökade möjligheter att väcka åtal för patentintrång.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om polisens och åklagarväsendets arbete med patentintrång.¹

Fel! Okänt namn på

¹ Yrkande 4 hänvisat till JuU.

Bakgrund

Regeringen har ökat satsningarna på svensk forskning med mångmiljardbelopp. Det finns också många briljanta, svenska uppfinnare som verkar utanför universitetssfären. För att skydda de stora kommersiella värden, som ligger i innovationer och uppfinningar, finns patentsystemet. Mycket tyder dock på att patentsystemet i många fall inte fyller sitt syfte.

Det är dyrt att få patent. Om man vill ha patent i flera EU-länder krävs en översättning av patentskriften (ofta cirka 25 sidor) till respektive lands språk. En ansökan om patent i sju EU-länder kostar omkring 400 000 kronor om man räknar in t.ex. kostnader för översättningar, ombudsarvoden och patentmyndighetens hantering (även om man vänder sig till EPO, den europeiska patentmyndigheten). Vill man ha patentet i fler länder stiger kostnaden. En amerikansk uppfinnare som vill ha patent i USA:s alla 50 delstater behöver bara göra en ansökan. Arbetet med att skapa ett Europapatent, där handelsminister Ewa Björling bidragit till att driva på förhandlingarna, ser dock ut att kunna leda till konkreta resultat i närtid, vilket skulle vara en betydelsefull förbättring för uppfinnare och innovatörer.

Patentintrång är mycket vanligt förekommande. På uppdrag av EU granskades år 2000 omkring 600 europeiska patent. Samtliga patent med något kommersiellt värde hade kränkts i USA. Striden i amerikanska domstolar om Håkan Lans färggrafikpatent är välbekant. Också andra svenska innovatörer har utsatts för patentintrång. Mycket tyder på att stora företag i många fall inte drar sig för att kränka patent, som tillhör mindre företag eller enskilda innovatörer. De förlitar sig på att mindre företag inte vågar ta den ekonomiska risk det innebär att inleda en rättslig patenttvist.

Det är dyrt att driva patenttvister. Om något mindre företag ändå skulle väcka talan, förlitar de stora företagen sig på att kunna fördröja processen tills det mindre företags pengar tar slut.

Detta är ett allvarligt problem. Om svenska innovatörer inte kan skydda sina patent och få betalt för sina investeringar, riskerar det att minska benägenheten att satsa på sådan verksamhet. Dessutom kan det leda till att Sverige inte får full utväxling i form av jobb och tillväxt på de statliga forskningssatsningarna.

För att göra det lättare och mindre kostsamt för svenska innovatörer att er hålla och försvara patent krävs åtgärder av flera slag.

Rådgivning

Forskare och uppfinnare måste få bättre rådgivning i patentfrågor, så de blir medvetna om vilka risker som finns och vilka åtgärder man kan vidta för att förebygga riskerna. Detta bör vara ett prioriterat inslag inom ramen för den rådgivning om företagande som bekostas med offentliga medel.

Fel! Okänt namn på

Enligt näringsutskottets betänkande 2010/11:NU11, där en liknande motion som denna behandlades, arbetar Näringsdepartementet fortfarande med frågan om hur man kan gå vidare med åtgärder, dels för att öka patentmedvetandet hos små och medelstora företag, dels för rådgivning och finansiering för företagen när det gäller patentskydd och andra immaterialrättsliga skydd. Det är angeläget att detta arbete leder till konkreta resultat.

En genomgång av patentintrång

De ekonomiska förutsättningarna för att försvara patent, särskilt vid patentintrång som begås i andra länder än Sverige, tycks behöva förbättras.

Man kan hävda att det är en fråga för forskare, uppfinnare och patentärande företag att på egen hand värna sina patent genom att vidta rättsliga åtgärder. Utgångspunkten i en marknadsekonomi är förstås att marknadens aktörer agerar på egen risk. Samtidigt kan man inte bortse ifrån att det är stötande ur ett rättfärdighets- och rättviseperspektiv om enskilda personer och företag ska kunna fråntas frukterna av sitt arbete som ett resultat av att de inte har tillräckliga resurser för att bedriva rättsliga processer mot intrångsgörare. En sådan ordning innebär också att Sverige riskerar att förlora arbetstillfällena och ekonomisk tillväxt till de länder där intrångsgörarna finns.

I 2010/11:NU11 anføres att en statlig patentskyddsförsäkring skulle bli alltför dyr för staten. Det är möjligt att man vid en slutlig avvägning skulle komma till det ställningstagandet. Innan man har kommit så långt i analysen måste man dock bilda sig en uppfattning om verkligheten och vilka förluster som ligger i den andra vågskålen. Det förefaller motiverat att göra en bred genomgång av i vilken omfattning som svenska patent blir föremål för intrång i andra länder, vilka värden som står på spel i dessa intrångsfall, i vilken utsträckning svenska uppfinnare, innovatörer och företag bedriver patentprocesser i andra länder, i vilken mån svenska aktörer avstår från att vidta rättsliga åtgärder för att värna sina patent i andra länder samt varför de väljer att avstå från rättsliga åtgärder.

Om den ovan nämnda genomgången visar att svenska patent kränks i stor omfattning och att stora värden hotas måste det rimligen beaktas vid ett ställningstagande till om något ska göras för att förbättra situationen och vilka åtgärder som i så fall ska vidtas.

Straffrättsliga åtgärder

En annan möjlighet att hjälpa svenska patenthavare att värna sina patent är att staten blir mer aktiv när det gäller att beivra brottet patentintrång. 57 § patentlagen lyder på följande sätt:

Fel! Okänt namn på

Gör någon intrång i den ensamrätt som patent medför (patentintrång) och sker det uppsåtligt eller av grov oaktsamhet, skall han eller hon dömas till böter eller fängelse i högst två år. Den som har överträtt ett vitesförbud enligt 57 b § får inte dömas till ansvar för intrång som omfattas av förbudet.

För försök eller förberedelse till brott enligt första stycket döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

Åklagaren får väcka åtal för brott som avses i första eller andra stycket endast om målsäganden anger brottet till åtal och åtal av särskilda skäl är påkallat från allmän synpunkt.

Patentintrång är således ett brott, men såvitt känt måste man gå tillbaka till 1970-talets början för att finna exempel på att åtal väckts för ett sådant brott. Det innebär att man i praktiken har upphört att tillämpa straffbestämmelsen. Det är beklagligt och bör förändras. Patentintrång kan vara ett mycket lönsamt brott och risken att bli dömd är obefintlig. Incitamenten att våga sig på ett intrång är därför mycket starka.

För att markera att patentintrång är brott som polis och åklagare bör ta sig an i större omfattning, bör kravet att åtal endast får väckas av allmän åklagare om det av särskilda skäl är påkallat från allmän synpunkt tas bort. Däremot bör det fortfarande krävas att patentinnehavaren anger brottet till åtal, för att åtal ska få väckas. Om patentinnehavaren vill, bör det vara möjligt att göra upp i godo med intrångsgöraren, utan inblandning av polis och åklagare.

År 2008 tillsattes i Stockholm två särskilda immaterialrättsåklagare, som har till uppgift att utreda brott mot den immaterialrättsliga lagstiftningen. Bakgrunden var den debatt som varit om upphovsrättsbrott på internet i form av bl.a. olovlig nedladdning av filmer och musik. Immaterialrättsåklagarna har formellt rätt att utreda även patentintrång, men de begränsas påtagligt av den ovan beskrivna lagstiftningen. Upphovsrättsbrotten har varit i fokus de senaste åren, men patentintrången rör sammantaget mycket större värden och har större betydelse för Sveriges välstånd och utveckling. Därför är det väl så angeläget att använda polisens och åklagarnas resurser till att utreda patentintrång som till att utreda upphovsrättsbrott. I betänkande 2010/11:NU11 anförs att ett avskaffande av åtalsprövningsregeln skulle kunna leda till ett betydande merarbete för de brottsutredande myndigheterna. Det är förvisso tänkbart och måste nog studeras innan en förändring genomförs, men om piratkopiering på internet utreds och beivras men inte stora företags uppsåtliga patentintrång riktade mot små patentinnehavare är det uppenbart att det kan uppfattas som stötande. Därför bör polis och åklagare avsätta särskilda resurser för att utreda just patentintrång. Ett ytterligare skäl för det är att patentintrångsärenden kräver särskilda kunskaper som det inte är rimligt att varje polismyndighet och åklagarkammare besitter.

I varumärkeslagen finns motsvarande åtalsprövningsregel som i patentlagen och det har länge framförts krav på att regeln ska avskaffas när det gäller varumärkesintrång. Detta föreslogs av Varumärkeskommittén i betänkandet Ny varumärkeslag (SOU 2001:26) och regeringen uttalade i propositionen om den nya varumärkeslagen (prop. 2009/10:225) att en närmare analys av reglerna om åtalsprövning behövs, särskilt mot bakgrund av att varumärkesförfalskning och piratkopiering utgör ett stort och växande problem. Det förefal-

Fel! Okänt namn på

ler dock, enligt vår uppfattning, inte rimligt att avskaffa åtalsprövningen vid varumärkesinrång, men behålla den vid patentinrång. Visserligen är det många gånger mer komplicerat och därmed mer kostsamt att utreda patentinrång än varumärkesinrång, men det är sannolikt i många fall väl använda resurser med tanke på att allvarliga patentinrång rör betydligt större värden och väsentligt fler arbetstillfällen än varumärkesinrång.

Innovationer är viktiga för Sveriges framtid. Stjåls patent, är det moraliskt stötande och till skada för det svenska samhället. Staten bör därför hjälpa svenska patenthavare att värna sina rättigheter.

Stockholm den 29 september 2011

Andreas Norlén (M)

Annicka Engblom (M)

Margareta Cederfelt (M)

Staffan Anger (M)